

Megjelenik minden vasárnap és csütörtöken.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomtatásban Kézdi-Vásárhelyt, hova úgy a lap bellátalmaz részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvántartások, stb. intézendők.

Nyilvántartási cikkek soronként 10 kr-ért közölhetők.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr
Fél évre . . . 3 frt — kr
Negyed évre . . 1 frt 50 kr
Külföldre 1 évre 8 frt — kr
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak térfogatáért 4 krajczár.
Hivatalos hirdetések külön árszabály szerint számítanak.
Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár bélyegdíj fizetendő.

Előfizetési felhívás.

A „Székelyföld“ című politikai, közgazdasági társadalmi és szépirodalmi, hetenként 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre . . 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadhatók.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, szíveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Székelyföld“ kiadóhivatala.

Mezőgazdaságunk bajai és a gazda szakképzettsége.

II.

Hajdan a földmivelők a legtöbb népnél a legutolsó helyet foglalták el s ma minden mivelt nemzet elismeri, hogy a mezőgazdaságunk fennállása biztosításában elsőrendű szerep jut. E tudatra azonban csak azóta ébredtek, mióta a mezőgazdaságot a tudomány hathatós támogatása segítségével szakértelemmel űzik és most már utat tör magának elismerése is, hogy oly egyéneknek van legtöbb kilátásuk arra, hogy gazdálkodásukat kellő siker koronázza, kik általános magas mivelttség kíséretében alapos szakképzettséggel rendelkeznek.

A gazdasági szakértelem elterjedését hazánkban elfogulatlan szemmel tekintve s a gazdálkodással foglalkozók színvonalát e

részben mérlegelve, a következő kép tárul elénk.

Gazdatisztségünk szakképzettség dolgában általában véve kevés kifogás alá esik. Ennek a képzett tisztikarnak köszönhető, hogy a nagyszámu uradalmak legtöbbjéjé, sőt kitűnő kezelésben részesül és ha e tiszteletreméltó osztály tagjai nem siettek volna szakképzettséget szerezni, mióta csak alkalom nyílt erre, hol állanának ma hazánkban a mezőgazdaság tekintetében! Van ugyan ez idő szerint is, kivált a régiebb nemzedék körében, gazdatiszt, ki nem mutathat fel szakképzettséget, azok száma azonban mindössze nem nagy és ilyenek napról napra kevesbednek.

A nagyobb földbirtokosok és jó részben a bérlők között ellenben jóformán elvéve találkozik olyan, ki magára nézve fontosnak vagy hasznosnak tartotta volna, hogy élet pályáján az általános miveltségen kívül elméleti szaktanulmányt is szerezzen.

A gazdálkodást kétségtelenül gyakorlati uton is el lehet sajátítani s a jó mester oldalán az egyébként élénk eszű ember sokat tanulhat és tapasztalhat, de mint fentebb kifejtettük, messzebb terjedő valódi sikert főleg és kerülő utak mellőzésével az biztosíthat magának, ki minél alaposabb szaktanulmány segítségével önálló gondolkodás, tiszta ítélet és célzatosság birtokába helyezkedik, mire csakis ez szolgáltat jó alapot.

Van akárhány gazda, ki egyéni tulajdonságainál fogva teljesen rátermett életpályájára, de azért elméleti tanulmány nem tágitotta láthatárát és mert az nem termékenyítette meg eszmekörét és szerzett tapasztalásait, gazdálkodásában nem tud a közönségesnél magasabb színvonalra emelkedni. Ilyenek között gyakran találkozunk, kik kivált ha összefüggés nélküli olvasgatás útján igyekeznek tudásuk hiányát segíteni, vállalkozásokra kedvet kapnak, melyek horderejét nem

látják előre és oly spekulációkba bocsátkoznak, melyek kárral vagy esetleg romlással végződnek. Még nagyobb azonban az oly gazdák száma, kik elméleti ismeretek, számítás és célzatosság hiányában, mint ők mondják, „mások hibáin okulva“, csupa óvatosságból a legjobb alkalmakat halasztják el arra, hogy gazdaságuk jóvedelmét a fennálló viszonyokhoz képest megfelelő módon emeljék.

Ugy a tulmérés vállalkozás, valamint a mulasztások büne ellen a legjobb szert az alapos elméleti tanulmány szolgáltatja a gazdának, föltéve és mi magától értetődik, ha az a kellő gyakorlat és eltérő viszonyok között szerzett bő tapasztalással párosul.

A legcsodálatosabb jelenségek közé tartozik bizonyára, hogy földbirtokos osztályunkban oly kevésse foglalt tért azon megzafolhatatlan tény, hogy ma már alapos elméleti ismeretek és megfelelő gyakorlat szerzése nélkül a mezőgazdasági tüzletben magasabb eredményt kivívni nem lehet. Ezen igazság el nem ismerése és a tudás, a szakképzettség becsnérlése némely földbirtokosnak, ki készenlétlenül indult feladata teljesítésének, igen sokjába, némelyiknek nem kevesebbe, mint jószágába került. A mit ilyenek a mostoha idők viszontagságának tulajdonítanak, az valóban nem egyéb, mint élethetlenségök következménye, mely legtöbbnyire szakképzettség hiányának és az ebből eredő tájékozatlanságnak kifolyása.

Szakértelem dolgában legrosszabbul állunk azonban földmives népünk körében. Vannak ugyan földmives iskoláink, melyek e hiányon segíteni íparkodnak, de egyrészt a kisbirtokos kerüli azokat, másrészt pedig ha fölkeresné is őket, feltűnő csekély azok száma, kik itt elhelyezhetők és oktatásban részesülhetnek.

Olyanok számára, kik megfelelő iskolai

A „Székelyföld“ tárczája.

Egy négyes miatt.

— Farsangi történet —

Írta: Miháltz János.

Épen a farsang kellő közepében sürgősen el kellett utaznom hazulról. E váratlan elutazás annál sajnosabban érintett, mert egy szép hölgyecskének, ki iránt érdeklődésem már tetőpontra hárított, komolyan megígérttem, hogy a közelebbi fényesnek ígérkező bálon az első négyest vele fogom eltánczolni, vagy ha inkább tetszik e kifejezés: „eljárni“. És mivel ígéretem komoly volt, komolyan is akartam betartani. Csak ez a fránya utazás ne lett volna! No de ezen is segitettem. Utazásomat megelőzőleg tisztelegtem szépemnél, imígyen adván tudtára elhatározásomat:

— Nagysád! Bizonyos ügyben el kell utaznom két hétre, de szavamra mondom, hogy az egy hét múlva megtörténő bálra visszajövök és minden esetre számot fogok tartani az első négyesre.

Ő nagysága tágra nyitott szemekkel nézve rám, kérdé:

— Igazán visszajön?

— Oly igazán, mint ahogy Kecsege Laczi a nevem. Ezzel ajkaimmal parányi kezeit érintettem

és magamat ajánltam. Az ajtóból még egyszer visszafordultam:

— Tehát az első négyesre! . . .

— Adieu! . . . — volt a válasz.

Kocsira ültem és elutaztam ama „bizonyos“ ügyben. De, hogy egészen őszinte legyek, megmondom, mi volt az a „bizonyos“ ügy. Van nekem a szomszéd megye székvárosában egy gazdag nagynénem, ki hatalmasan rám parancsolt levélben, hogy azonnal induljak hozzá és két hét alatt válasszak magamhoz illő menyasszonyjelöltet. Parancsa szent volt előttem, mit nem teljesíteni annyi lett volna, mint készakarva visszautasítani a gazdag örökséget. Ilyen ostoba pedig nem akartam lenni.

Nagynéném kitűnően fogadott, bizalmasan megszöve az is, hogy ő már választott számomra. És csodák csodája, választása teljesen kielégítette magas igényeimet, a menüben menyasszonyom szép is volt, csinos is volt, kedves is volt, és a mi a legfőbb, a telekkönyvi állapotok is teljesen rendben voltak, melyekből konstatáltam, hogy a tulajdon jog tisztán lesz az enyém, s hogy a teherlapon semminem zavarok mostanáig elő nem fordultak.

Már most igazán elmondhattam, hogy boldog halandó vagyok. Ily körülmények között teljesen

megfeledeztem otthoni szépemről, csupán csak a négyes volt még élénk emlékezetemben.

Szavamnak embere akartam lenni. Azon ürügy alatt, hogy a bálon egy rendezői tiszt rám is bízott, engedelmet kértem jegyesemtől a megjelenésre. Örömmel egyezett bele. Csak távozásomkor tett ennyi megjegyzést:

— Aztán, Laczikám, eszedbe jussak a bálon! . . . Tudod, mit? . . . Igérd meg nekem, hogy az első négyest nem fogod tánczolni, hanem a helyett folytonosan rám gondolsz . . . Nos, igéred? . . .

Azon jó reményben, hogy ugysem fogja megtudni, megígérttem.

Az est sötét volt, de azért biztosan közeledtünk falumhoz s a bál színhelyéhez. Már messziről szabatos ütemek érinték füleimet; de nekem e takasok úgy tűntek fel, mintha jeladás lett volna a négyesre.

— Ejh! . . . félre az utamból! . . . — kiáltám az ajtóban ácsorgóknak, s azzal sebbel-lobbal tépve le magamról a téli felsőt, siettem a bálterembe.

Nem csalódtam. A jel meg volt adva, azaz „beharangoztak“. S e perczen már láttam is tánczosnőmet a tulsó soron egy csinos gavallér karjain. Nem mentem, de rohantam hozzá, s mialatt cipőm hegyéig meghajoltam előtte, izgatottan mondtam:

— Szabad kérnem? . . .

előképzettség mellett magasabb elméleti ismeretek birtokába jutni óhajtanak, hazánkban elég alkalom nyílik. Egy akadémia és négy gazdasági tanintézet, amely mindannyi eléggé jól van felszerelve és idővel remélhetőleg még jobban fejlődhetnek, tárt karokkal várja falai közé a baza törekvő ifjú gazdamezsedéket.

De hogy földmivesnéptünk szakértelmének emelése tekintetében eddig még nem történt meg az, a mi e részben szükséges, ezt, úgy hiszem, mindenkinek, ki mezőgazdaságunk tényezőinek haladását fontosnak tartja, okvetlenül el kell ismernie és be kell vallania, hogy e téren sok, nagyon sok a teendőnk, miért is haladék nélkül hozzá kellene látni a munkához.

Ha valamely országban a nagy- s közép-birtok eléggé jó kezelésben részesül, ez bizonyára kívánatos és örvendetes; az országos termés zömét mindazonáltal mégis csak a kisbirtok szolgáltatja. E szerint tehát ha valamely országban a kisbirtokosság rosszul gazdálkodik, akkor abban a mezőgazdaság nem nyugszik biztos, megnyugvást keltő alapon.

Földmivesnéptünk munkaerejének helyes irányban való vezetése, növelése és szervezése nemcsak a földmivesnépre magára nagyfontosságú, hanem az egész országra nézve elsőrendű érdek, és ha valami elvárható a kormánytól s a törvényhozástól, ez abban áll, hogy minden osztálybeli gazdának alkalmat nyújtson arra, hogy szakértelmiségét megfelelő módon megszerezhesse.

Egyáltalában elsőrendű mezőgazdasági és állami érdekünknek kell tekintetünk, hogy azok értelmisége, kik gazdálkodással foglalkoznak, az egész vonalon emeltessék, mit az idősebb nemzedéknél az egyleti és társulati tevékenység előmozdítása és fejlesztése, az ifjabbnál szakoktatás szervezése és kiszélesítése által lehet elérni.

A szakértelem a gazdák minden rétegében

— Ah! ... Uram, ön itt?

— A mint méltóztat látni ... Lehetek szerencsés az ígértet ...

— De miféle szemtelen tolokodás ez? ... — rikácsolá a fiatal uracs, vakmerően nézve szemeim közé.

— Vagy úgy? — mondtam könnyedén. — Holnap reggel leszámolunk. Nevem Kecsege Laci.

— Az enyém meg Kakukfi Jóska.

Még az új folyamán megneveztük segédeinket, kik a békéltető kísérletek nem sikerülte után kardpárbajt határoztak a harcoképtelenségig.

Reggel szentül szemben állottam ellenfelemmel, s a jelle oly dühösen rontottunk egymásnak, mihez fogható még maga Hentaller sem látott. Végre is az eredmény az lett, hogy ő levágta a balfülemet és én az orrának kanyarítottam le hasonfelét. (Különben is igen hosszú volt.)

Igy hát szegény magyar hazám egy tisztességes nagyságu piros füllel és egy fél orral szegényebbé lett.

A hír mint sebes szélvész ragadta tova ország-szerte szerencsétlen esetemet. A hírlapok hosszú hasáboakat irtak a négyes miatti fületlenségről és orratlanságról. S a mi végig bosszantott, ha kiléptem az utcára, az emberek szánakozva susogták utánam: „Egy négyes miatt!”

E rem üldözött éjjel-nappal, uton-utfélen, mindenütt. Menekülni akartam előle. Nagynénémhez mentem; de ő még az ablakból éles hangon kiálta nekem:

— Takarodj a szemeim elől! ... Családunk specialitása a szép nagy fül volt; te pedig nem állottad beszenyezni ez ősi jelleget! ... Többé ne lássanak szemeim! ... Kitagadlak mindenemből! ...

Tántorogva tipegettem menyasszonyomhoz; ez meg kacagva mutatott ajtót:

— Adieu! ... fületlen ur! ...

Hát most én kérdelem: van-e szerencsétlenebb ember a világon, mint én?

Isten veled, négyes, nagy piros fül, gazdag örökség és szép menyasszony! ...

leendő elég gyors terjeszkedésétől függ mezőgazdaságunk s ezzel hazánk üdve, s azon férfiak, kik ezen mindenekfelett fontos ügy előbbre viteléhez biztos kézzel vezetett bölcs intézkedésekkel hozzájárulnak: érdemet szereznek arra, hogy nevük a nemzet aranykönyvébe irassék.

Ha majd most még elégtelen szellemi tökének a mindenfelé nyilvánuló szakértelemben felhalmozódott, mi az anyagi tőke gyarapodását legbiztosabban mozditja elő: akkor mezőgazdaságunk jelenleg fennálló sok mindenféle baja ellen magában már feltalálta egyik leghathatósabb orvosságát. (K.)

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház szombati ülésének legnevezetesebb eseménye, hogy Wekerle Sándor pénzügy-miniszter benyújtotta az 1892-ik évi állami költségvetést, a Vaskapunál teljesítendő munkálatokra vonatkozó költség-előterjesztést, végül az állami tisztviselők, altisztek és szolgák illetményeinek szabályozásáról szóló törvényjavaslatot. Valamennyi azonos azzal, a mely már a múlt országgyűlésen be volt terjesztve. E javaslatokat a pénzügyi bizottsághoz utasították, a melyet, mint a Ház összes állandó bizottságait s a bíráló bizottságokat is, ez ülésen választottak meg. Ugyanez ülésen töltötték be továbbá a 7-ik és 8-ik jegyzői állást is. Ezek egyike, a régi gyakorlat szerint, a nemzeti párt jelöltjét, ezuttal Lázár Arpádot, illetve, a kire az összes pártok rá is szavaztak. A most kreált 8-ik jegyzőséget a kormány-párt szintén az ellenzéknek engedte át. A függetlenségi párt azt kívánta, hogy ez a jegyzői hely egy-egy országgyűlési ciklus három esztendejében a függetlenségi, egy-egy esztendejében pedig a nemzeti és a 48-as pártnak jusson. A 48-as párt viszont azt a maga részére igényelte, azzal érvelvén, hogy a jegyzőség nem javadalom, hanem ellenőrzői tisztség, s minden pártnak, tekintet nélkül számbeli nagyságára, méltányos állandóan helyet adni a jegyzői karban. Ezt a felfogást úgy a kormány-párt, mint a nemzeti párt magáévá tette s a Ház a 48-as Lits Gyulát választotta meg 201 szóval 8-ik jegyzőnek Hentaller Lajos ellen, a kire 75 függetlenségi szavazat esett.

Az ülés elején az elnök jelentést tett az osztályok megalakulásáról, a múlt országgyűlés berekesztése óta ő felsége által szentesített törvényekről; tudatta továbbá, hogy még csak egy képviselő nem adta be mandátumát, nevezetesen Gulácsy Dezső, a kit a bereg-felvidéki kerület választott meg. Minthogy azonban az országgyűlés megnyitásától 15 nap még nem telt el, intézkedni erre nézve sem szükséges. Felsorolván továbbá azokat a képviselőket, a kiket több kerületben választottak meg, jelentette, hogy Szapáry Gyula gróf a temesvári mandátumot fogadja el, miért is az újbányai kerületben intézkedni fog új választás kitűzése iránt. Végül Madarász József interpellált ama botrányos állapotok miatt, a melyek a temesvármegyei népiskolákban uralkodnak.

Takarékpénztáraink közgyűlése.

Kézdi-Vásárhely, 1891. febr. 29.

Helybeli pénzintézeteink külön-külön is megérdemelték volna ugyan, hogy évi közgyűléseik lefolyásáról tudósítást írjunk, de mivel e két intézet egymással testvéries egyetértésben él s hivatásuk is ugyanaz: egyszerre kívántam az elismerés adóját velük szemben leróni.

Az ipar, kereskedelem és mezőgazdaság egyformán hitelre szorul. Ha a felek uszoráskéze szorulnak, nincs mentség a szabadulásra. Hányan vannak, kik anyagi jóllétüket ügyes és megbízható számításukon kívül a pénzintézeteknek köszönhetik! Nagyobb mervben még akkor éreznek e pénzintézetek jótéteményeit, ha Romániában haddan tűzött kereskedelmünk most is fennállana. Hogy pénzintézeteink most a helyi viszonyok és körülmények között miként teljesítik feladatukat, azt a bemutatott évi zármérleg-számlák közmegelegedésre igazolják.

De lássuk rendre, hogy melyik pénzintézetnél kiknek köszönhetjük a haladást, a hivatással párosult ügybuzgó munkásságot, a felmutatott gazdag eredményt.

A kézdivásárhelyi takarékpénztár folyó évi február 21-én tartotta XIX-ik évi rendes közgyűlését, melyen az érdemekben, közügyi munkásságban gazdag tisztt. Székely János ref. pap elnökölt. A szép számmal összegyűlt részvényeseken kívül ott láttuk ifj. Jakab István vezérigazgató-helyettest, Benkő Sándor, ifj. Tóth István, Fejér Antal, ifj. Dávid István és Kovács István igazgatósági tagokat, Benkő Gyula főkönyvelőt és a felügyelő bizottság tagjait.

Az igazgatóság évi jelentése kevés módosítással egyhangulag fogadtatott el. A felügyelő bizottság jelentése alapján a felmentvény megadatott s az igazgatóságnak jegyzőkönyvi elismerés és köszönet szavaztatott. Az igazgatóság iránti bizalmának adott kifejezést a közgyűlés akkor, midőn egyhangulag fogadta el azon indítványát, hogy jövőre a vezérigazgatói állást 1200 frt évi fizetés és az alapszabály szerinti % jutalommal betölteni határozta.

Az egyetértés és bizalom virágoztassa tovább is fel a pénzintézetünket, s a derék igazgatóságnak és tisztviselőnek adjon lelki és testierőt nehez feladatuk hű és pontos teljesítésére, hogy mint eddig, úgy ezután is kisérje áldás és szerencse munkájukat.

Folyó évi február 28-án a helybeli kisegítő takarékpénztár tartotta meg évi közgyűlését. E fiatal intézet, mely nagyjából vidéki és városi részvényesekből alakult, méltó versenytársa régebbi takarékpénztárunknak. Az intézet élén álló szakferfiak híven betöltik feladatukat, s ennek köszönhető az, hogy másik pénzintézetünk mellett ez is exisztálhat s minden összeitközés nélkül halad rendeltetése magasztos útján.

E közgyűlésben is, mint elnökigazgató, Székely János ref. pap elnökölt, ki iránt a részvényesek örök hálára vannak kötelezve, mert ez intézetek létesítésénél szép szellemi kineveit sikerrel hozta segítségül, vezető szövénekül. Az ő példájából meggyőződhetünk, hogy a valódi érdemet még az irigység sem feketítheti be, s a kit a nép szeret, az iránt hálás is tud lenni.

Az igazgatóság évi jelentését Török Bálint iparkamarai tag, vezérigazgató olvasta fel, mit a közgyűlés Kovács Dániel városi pénztáros, felügyelő-bizottsági jegyző jelentésének meghallgatása után nemcsak elfogadott, hanem a szokásos fölmentvény megadása mellett úgy az igazgatóságnak, mint a felügyelő bizottságnak jegyzőkönyvi köszönetet szavazott.

A már említett igazgatókon kívül le kell rónunk elismerésünk adóját ifj. Kupán József igazgató pénztárossal, K. Osizsár József, Kovács Károly, Ambrus Albert és Wertán Venczel igazgatókkal, Kökössi Károly, ifj. Kovács Dániel és Jancsó Géza felügyelő-bizottsági tagokkal szemben, kik munkásságuk közepette úgy a részvényesek, mint a hitel kereső felek érdekeit szem előtt tartva, ügybuzgóságukkal, humánus eljárásukkal mindnyájunk elismerését érdemelték ki.

Csak kötelességet véltem teljesíteni akkor, midőn helyi pénzintézeteink működéséről, derék vezetői érdemeiről megemlékeztem, mert tudom azt, hogy a híven teljesített munkát pénzzel megfizetni sohasem lehet.

Ez érdek nélküli őszinte elismerés és köszönet szívből jó és bizom benne, hogy mindazok, kiknek érdekeit e derék férfiak annyira szeretettel és jóindulattal támogatják, örömmel csatlakoznak hozzám s velem együtt óhajtják, hogy városunk javára, diszére soká éljenek.

Jelenvolt.

Különfélék.

— Halálozás. Fejér Ignác apátfalvi segédlelkész, lapunk kitűnő munkatársát, súlyos csapás érte. Mint részvétellel értesülünk, édes anyja: haralyi Fejér Istvánné sz. pákai Tamás Anna, febr. 28-án, élete 70-ik, boldog házasságának 52-ik évében, végelegyengülés következtében meghalt. A megboldogultat férje, hét gyermeke és mintegy

30 unokája siratja, kik a szeretett családjának haláláról a következő gyászjelentést adták ki:

Alólirott önmaga, gyermekei és számos rokon nevében a megtört szív fájdó érzetével jelenti a legjobb feleség, az igazán szerető édes anyja, nagyanja, dédjánya és jó rokon haralyi Fejér Istvánné sz. pákái Tamás Anna földbir-tokosnának f. 1892. évi február hó 28-án reggel 4 órakor életének 70-ik, boldog házasságának 52-ik, aranymenyegzőjének 2-ik évében, a haldok-lók szentségének ájtatos felvétele után, végelgyen-gülés következtében történt gyászos elhunytát. Földi maradványainak eltakarítása f. 1892. már-czius 1-én lesz. Az engesztelő szent mise-áldozat a kedves elhunyt lelkeért f. év márczius 2-án délelőtt 10 órakor fog a haralyi templomban az egék Urának bemutatni. Visszatért a porba, a mi por volt benne. Ugy élt, hogy a lelke Istenhez száll égbe! Leróni nem tudott hálá-terhet hagyott, egy, a sirig élő — igazi bánatot. Kelt Haralyban, 1892. február 29-én. Haralyi Fejér István, mint bánatos férj. Fejér József és gyermekei: Károlina, Botond, Ferencz, Maris, Ilonka, Őrszi, Kati; Fe-jér István és gyermekei: Károly, Róza, Agnes, István, József, Anna; Fejér Trezsi gyermekei: Ida, István, Anna, Teréz, Antal; Fejér Miklós és gyermekei: Domokos, Feri, Józsi; Fejér Domo-kos és gyermeke: Irén; Fejér Veronika és gyer-mekei: Anti, István, Mihály, József; Fejér Ignác; Fejér Vilma és gyermekei: Veronika, József, Ignác; mint gyermekei és unokái.

— Esküvő. Földi Sándor fiatal iparos feb-ruár 28-án tartotta esküvőjét Czibalmos Mari kisasszonnyal, id. Czibalmos Ferencz helybeli tekintélyes iparos szép leányával. Szerencsét kívá-nunk e házassághoz.

— A kézdívársárhelyi kereskedő-ifjak társulata folyó hó 6-án délután 2 órakor a kör helyiségében ötödik évi rendes közgyűlést fogja megtartani az alábbi tárgysorozattal: 1. Elnöki megnyitó beszéd. 2. Jegyzőkönyv felolvasása és hitelesítése. 3. Tit-kári jelentés. 4. Pénztárosi jelentés. 5. Számvizsgáló bizottság jelentése. 6. Költségelőirányzat megállapítása 1892. évre. 7. Jelentések, indítvá-nyok és javaslatok. 8. Választmányi és számviz-gáló bizottsági tagok választása. Ezen közgyűlésre ugy a tiszteletbeli, alapító, rendes és pártoló tagok, valamint a társulat ügye iránt érdeklődők tiszte-lettel meghívottnak. Kézdí-Vásárhelyt, 1892. már-czius 2-án. Fejér Antal, elnök. Wertán István, titkár.

— A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara folyó évi márczius 5-én (szombaton) délután 3. órakor tartja rendes közös ülését a következő tárgysorozattal: I. Elnöki közlések. II. A keres-kedelemügyi miniszter ur leirata a filippopoliszi kiállítás tárgyában. (395.) Ugyanazon miniszter ur leirata a francziaországi juhkiavitel tárgyában (441.) IV. Ugyanazon miniszter ur leirata az augusztusi országos vásár tárgyában. (538.) Ugyan-azon miniszter ur leirata a Németországba irá-nyuló gabona-kivitelnél szem előtt tartandó eljá-rás iránt. (595.) VI. Ugyanazon miniszter ur leirata a cserzetlen bórnek Olaszországba való kivitelnél szükséges származási bizonylatok tárgyában. (600.) VII. A győri kereskedelmi és iparkamara átirata a hazai gabonakereskedelmet érdeklő kéré-sben a kereskedelemügyi miniszter urhoz inté-zett fölterjesztésének a nevezett miniszter urnál leendő támogatása iránt. (590.) A kereskedelmi osztály véleményével: VIII. Több marosvásárhe-lyi aranyműves, ékszerész és óras beadványa a szakmájukba vágó cikkekkel való hálalás tárgya-ban. (616.) A kereskedelmi és iparosztály véle-ményeivel: IX. A marosvásárhelyi asztalos-iptársulat beadványa a jogtalan iparizók által elkövetett visszaélések tárgyában. (610.) Az ipar-osztály véleményével: X. A kamara irodájának ügyforgalma.

— Tánceztély Sepsí-Szentgyörgyön. Kovács Tiva-dar táncz- és balletmester Sepsí-Szentgyörgyön, a városház disztermében 1892. év márczius hó 5-én tableaux-képek és társastánczok színpadi bemu-tatásával egybekötött tánceztélyt rendez a kö-vetkező műsorral: 1. Tableaux-képek, több táncz-iskolai növendékből csoportosítva és bengáli-fény-nyel megvilágítva. Képmagyarázat: I. Tavas, II. Nyár, III. Ősz, IV. Tél. 2. „Magyar csárdás“, esz-ményi ballett, egy jelenetben. Szerzette Kovács Tivadar balletmester. Táncozóják: Bartha Aranka, Botár Irén, Csinály Aranka, Fogolyán Anna, Lisszer József, Veress Mariska. 3. Magyar solo-csárdás, táncolja nemzeti jelmezből Kovács Ti-vadar balletmester. 4. „Boston-keringő“ bemu-tatása Mélik Erzsike kisasszonnyal a táncz folyama alatt.

— Elrabolt leány. Regényesen hangzó történetet közölt egy temesvári lap: Tizenegy esztendővel ezelőtt történt, hogy hosszumezei (Máramaros-megye) kőbör cigányok egy Nirkovics Ernesztin nevű fehértemplomi tizéves kis leányt mindenféle ígéretekkel magukhoz csalogattak. Az így elrabolt kis leányt a cigányok magukkal vitték hazájuk-

ba, a hol vályogvetésre és egyéb munkára hasz-nálták. Mikor egy izben megpróbálta a szökést, elszedték a ruháit és azzal fenyegették, hogy ha még egyszer meg akarja szökni, kiszúrnák a sze-meit. A kis leány, megijedve a fenyegetéstől, beletörődött sorsába s tizenhárom éves korában felesége lett egy cigánylegénynek, a mikortól fogva több szabadságot is engedtek neki, de to-vább kellett végeznie a nehéz munkát. Időközben a kis leány anyja meghalt; apja pedig, a ki hiába kutatott elveszett gyermeke után, Fehértemplom-ból Verseczre költözött. Itt az elveszett kis leány néne férjhez ment egy verseczi rendőrhöz, a ki újra elkezdett a leány után kutatni és a napokban sikerült is neki sógoranját a cigányoknál meg-találni. A cigányok ellen megtették a fenytő feljelentést.

Farsang.

Az árvaház bálja.

Kézdí-Vásárhely, 1891. febr. 28.

Egygel szaporodott azon kedves emlékek szá-ma, melyek árvaházunk 19 évi élete folyamáról az intézet történetében maradandóan föl vannak jegyezve.

A nemes szívű emberbarátok iránt táplált re-ménységünkben ezuttal sem csalódtunk. Kézdí-Vásárhelyt az idén hét bál volt, s a vidék min-den nagyobb községében is volt 1—2. A farsang utolsó bálja az árvaház javára lett rendezve. Ki hitte volna, hogy annyi nagyszabású, fényes bál után az utolsó legyen a dícsőség koszorúja? A tények megcáfolnak minden üres frazíst. A sze-retet nem ismer lehetetlenséget, s ha ki-ki, mint a jeruzsálemi zsidó nő, meghozza az anyagi ere-jéhez mért áldozatot: megtette kötelességét.

Nyugodtan és hízegés nélkül mondhatjuk el ezt városunk és vidékünk intelligens közönségé-ről, mert ugy a jelenvoltak nagy száma, mint a számos felülfizetés bizonyíték arra, hogy mindenki megtette kötelességét, ki a humán ügyek iránt kellő érzékkel bír.

A derék rendező bizottság közszeretben és tiszteletben álló elnökei: Elekcs Béláné ő nagy-sága és Fejér Antal kereskedő ur, örömmel néz-hették e pompás estély erkölcsi és anyagi sikerét, melyet az ő szeretetreméltóságuk, népszerűségük varázsolt össze a humán érzelmek nemes inten-czióján kívül.

A tanácsház diszterme már 9 órakor annyira tele volt, hogy a nem tánczolóknak kénytelenek vol-tak a melléktermekbe vonulni.

Városunk és vidékünk intelligens közönsége jelent meg e bálon és virágos jó kedvvel mulatott reggeli 5 óráig, a midőn Farao fia ellankadva, kénytelenek voltak magukat megadni. Különben még a reggeli 8 óra is együtt talált volna bennün-ket. A francia négyeseket négy kolonban, 4 ren-dező vezetése mellett tánczoltuk s így is alig fél-tünk. Szerencse, hogy a bölcs rendezők a 6-ik tóurt megrövidítették, mert különben sok szép öltöny tétetett volna tönkre.

A csinos maszkok száma nem volt nagy, de mindannyian ügyesek voltak és megfelelő maga-tartásuk bizonyította, hogy az álarcz művelt hölgyek és urak vonásait takarja, kik a farsang örömeit csak így részben kívánják élvezni. A virágáros leányok, a jósnő, az eperáros, a házáló zsidó, a spanyol zsidó, a spanyol cigány nő, oláh-nő, postagalamb, kintornás, drótos tót, a kéregető gyerek, pojjáz, bohóc, fehér és piros dominó, betyár, ördög, szürke és fekete barát között ki-magaslott a csinos, elegáns apród. A sok szép a nagy meleg miatt már szünet előtt, 11 óra után, eltűnt. A fűrge kutató szemek nem ismerhették fel őket.

Az öreg Csizsár bácsi is örömmel végezte teen-dőit a kredenczben; nem maradt üresen a tárcza.

A bálí tudósítónak egyik kötelessége a jelen-volt hölgyeket is följegyezni. Én szívesen is ten-ném, de a szedő urak igen neheztelnek, hogy any-nyi nevet írunk, pedig most annyit kellene a leg-

* Ez nem alterálja cikkíró urat, bár meg vagyunk győ-ződvé, — s azt hisszük, a mélyen tisztelt olvasó közönség is — hogy egy tánczműveltség résztvevőinek közlése vagy nem közlése nem sokat változtat a dolgok folyásán, a történelemírás pedig sem nem nyer, sem nem veszít általa. A szedő.

szívesebb megemlékezéssel kiemelnem, hogy tu-dom, fordítva szednének vagy egy betűt s meg-gyűtenék bajomat a kiigazítással. Annyit azon-ban konstátállok, hogy a kir. törvényszék, járás-bíróság, honvéd tisztikar, Bereczk, Martonfalva, Márkosfalva, Brassó, Hatolyka, az ügyvédi kar, szolgabíróság, tanítói kar, adóhivatal, tanács, ke-reskedők, polgárság stb. számos nő- és férfi-taggal képviselve volt.

Az éjjeli szünet alatt 3 díszes nyeremény sor-soltatott ki; első volt egy rend női fésűlködruha csinos betétekkel, 15 frt értékben, a 2 ik két szép asztalfutó 10 frt értékben, a 3-ik egy spanyol kö-tény 5 frt értékben. A nyerők tárgyait nagy örömmel azonnal át is vették.

A jövedelem a 240 frtot meghaladja és így a tiszta nyereség 170 frtnál több leend.

Ily szép siker után méltán adózunk elismerés-sel ugy az elnökségnek, mint a derék rendező bi-zottságnak. Éljenek soká!

XXX.

Al-Torján a „veres kereszt egyet“ febr. 28-án igen szépen sikerült „the a-estély“-t rendezett. Hogy az estély oly csinosan sikerült, fő érdeme Bartha Mór urnak, ki fáradságtalan tevékeny-séggel járt-kelt, rendezett, hogy az estélyt kelle-messé és impozánssá tegye. El lehet mondani, hogy ő volt a rendező bizottság lelke; pedig a női rendezők sem maradtak hátra, és a sikerhez ők is nagy mértékben hozzá járultak. Együtt lehetett az estélyen látni a vidék előkelőségeit. Ott voltak:

Bernáld Teréz, Csoma Olga (Gelencze), Imecs Gizella és Margit, Fejér Mariska, Fejér Etel (Ha-raly), Fejér Helén, Gaál Emma és Mariska (Dál-nok), Gidófalvy Berta (Szotyor), Kőnczey Antónia (Szentlélek), Kőnczey Irén és Anna (Szentlélek), Márton Mari és Ilona, Szentpétery Mariska, Szabó Anna, Pótsa Irma (Peselnek), Vajna Margit, Végh Róza (Csernátón) stb. kisasszonyok. Bárá Apór Jánosné, Bernáld Elekné, Csécs Lajosné, öz.v. Csoma Károlyné (Gelencze), Dombi Domokosné (Gelencze), Domokos Mihályné (Csernátón), Cseh Viktorné (Nyujtód), Barthos Jánosné, öz.v. Gaál Zsigmondné (Dálnok), Gidófalvy Jánosné (Szo-tyor), Imecs Jánosné, Kőnczey Kelemenné (Ka-ratna), Kőnczey Miklósné (Szentlélek), Kőnczey Gyuláné (Szentlélek), Mátis Gézané (Ikafalva), Mike Józsefné, öz.v. Orbai Istvánné (Szentlélek), Pótsa Gyuláné (Peselnek), Rápolthy Károlyné (Karatna), Szentpétery Kristófné, Szörcey Já-nosné (Szócse), öz.v. Zayzon Albertné stb. stb. asszonyok.

Tekintetes Szerkesztő ur! Ne tessék hinni, hogy ezzel teljesen beszámoltam volna. Még ezután akarok Hermann Antallal fölshajtani:

„Torja vize, Torja vize,
Hej, de édes annak ize!
Legszébb lányát megöltem“ ... stb.

Bizony átöltem, csakhogy épen meg nem csókoltam a keringő, meg a csárdás közben... Mintha most is látnám a bájos lánykák ígéző alakjait, mintha most meg volnék bűvölve a fesch asszonykák izzó tekintetétől!...

Nos, én még mindig a szépnem varázs-hatása alatt állok... Hallom a keringő édes hangjait, mely szédületes gyorsasággal ragad tova, fél kezemből bársonypuha keze, s fél karommal át-ölve a hajlékony karcsu, derekat... Látom azt is, hogy a „fűzértáncznál“ szebbnél szebb jelvé-nyeket aggatnak melleinkre, mely úgy tünteti fel bennünket mint egy-egy generális, vagy tá-bornok...

Abrándozásomból a szedőgyerek ver fel (mily goromba!), hogy siessek a tudósítással, mert elér-kezett „lap zárta“.

Bálványosy.

Piaczi árak.

Kézdí-Vásárhelyt, 1892. február 25-én.

Buza (tisztá)	hektóliterenként	8 frt — kr.
„ (elegy)	„	— frt — kr.
Rozs (tisztá)	„	6 frt 30 kr.
„ (elegy)	„	— frt — kr.
Arpa (tisztá)	„	4 frt 60 kr.
„ (elegy)	„	— frt — kr.
Zab	„	2 frt 70 kr.
Törökbuza	„	5 frt — kr.

Kása (kőles)	"	10 frt — kr
" (árpa)	"	20 frt — kr
Borsó	"	6 frt — kr
Lencse	"	16 frt — kr
Fuszulyka	"	16 frt — kr
Pityóka (legszebb)	"	1 frt — kr
Marhahús	kilógrammonként	— frt 44 kr
Disznóhús	"	— frt 40 kr
Juh-hús	"	— frt 24 kr
Szalonna	"	— frt 64 kr
Faggyu (nyers)	"	— frt 32 kr

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos:

Dobay János.

Hirdetések.

Hol a legszebb és legtöbb butor
Brassóban?

PAPP FERENCZ

nagy butorraktárában

kapu-utoza 48 sz. a.

1—

Ugyanott

diófa- és cserefa-furnér

egy □ láb 3—4 krért kapható.

Háromszékvármegye alispánjától.

Sz. 1893—1892.

Arlejtési hirdetmény.

A brassó-ojtozi állami közutra a folyó évben s vállalatilag szállítandó kavics-halmokra és pedig:

1. Kézdi-Vásárhelytől az államut 59—67. kilométer szakaszáig 120 kavics-halom á 6 frt 09 krjával 730 frt 80 kr.

2. 67—73. kilométer szakaszáig 45 kavics-halom á 5 frt 70 krjával 256 frt 50 kr.

3. 73—81. kilométer szakaszáig 50 kavics-halom á 6 frt 68 krjával 334 frt.

4. 81—87. kilométer szakaszáig 35 kavics-halom 3 frt 95 krjával 138 frt 25 kr.

5. 87—98-352. kilométer szakaszáig 68 kavics-halom 2 frt 95 krjával 200 frt 60 kr
egységi árban folyó évi szeptember hó 30-ik napjáig kihordandó lévén, ennek vállalat ut-jáni biztosítása czéljából folyó évi márczius hó 16-ik napján délutáni 3 óraker zárt ajánlat-

tal egybekötött szóbeli versenytárgyalás tü-zetik ki az alispáni irodában.

Mi azon megjegyzéssel tétetik közhirrre, hogy vállalkozni szándékozók zárt ajánlatai-kat a tárgyalás napján déli 12 óráig a megyei pénztárhoz adják be, mivel a kitűzött határ-időn tul ajánlatok nem fogadtatnak el.

Az ajánlatokban világosan kijelölendő a kilométer-szakasz, melyen vállalkozó a szál-lítást teljesíteni kívánja, kitüntetendő világo-san az egységi árakból leengedendő százalék számmal és betűvel.

A zárt ajánlatok borítékban lepecsételve nyujtandók be s azon utszakasz, melyre az ajánlat szól, a borítékon világosan megjelö-lendő.

Az ajánlatokhoz a kikiáltási összegnek 5 száztólja mint bánatpénz esatolandó; a ka-vicsszállítási feltételek, valamint a kavics-szál-lítási kimutatás a jegyzői irodában a rendes hivatali órák alatt megtekinthetők.

Sepsi-Szentgyörgyön, 1892. február 26.

Tompa Miklós,
alispán.

Magyar királyi államvasutak.

Keleti vonal.

M e n e t r e n d.

Érvényes 1891. október hó 1-től.

PREDEAL—NAGY-VÁRAD.

Érvényes 1891. október hó 1-től.

A l l o m á s o k	Vegyes vonat	Sze- mély- vonat	Gyors- vonat	A l l o m á s o k	Vegyes vonat	Sze- mély- vonat	Gyors- vonat
Predeal (vendéglő)	(érk. ind.)			Kis-Kapus (vendéglő, elágazás N.-Sze- ben felé)	(érk. ind.)	12.53 1.18	
Brassó (vendéglő)	(érk. ind.)	4.20 7.23	2.48	Tövis (vendéglő, elágazás Arad felé)	(érk. ind.)	12.28 1.08	8.07
Botfalva	"	4.48 7.47		Nagy-Enyed	(érk. ind.)	1.35 4.07	
Földvár	"	5.07 8.08		Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vá- sárhely felé)	(érk. ind.)	2.21 4.52	8.50
Mogyorós	"	5.26 8.23		Gyéres (elágazás Torda felé)	(érk. ind.)	3.08 5.20	
Apáczs	"	5.42 8.37		Kolozsvár (vendéglő)	(érk. ind.)	3.18 5.26	11.01
Köpecz	"	6.02 8.57		Nagy-Várad (vendéglő)	(érk. ind.)	5.14 7.40	5.30
Ágostonfalva	"	6.09 9.04		Budapest	(érk. ind.)	6.08 10.44	2.18
Alsó-Rákos	"	6.26 9.20				11.04 12.09	
Homoród	"	6.55 9.46				6.35 8.40	7.30
Kacsa	"	7.12 9.59					
Bene	"	7.32 10.20					
Erked	"	7.52 10.36					
Héjasfalva (elágazás Sz.-Udvarhely felé)	"	8.23 11.03					
Segesvár (vendéglő)	(érk. ind.)	8.46 11.19					
Medgyes	(érk. ind.)	8.53 11.29					
		10.09 12.37					

Brassóból Bukarest felé a személyvonat indul d. u. 12.20 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 19 és reggel 5.15 perczkor.

Brassó—kézdivásárhelyi vasut.

Érvényes a megnyitás napjától.

Kézdi-Vásárhely	indul reggel 4:00 d. u. 2:45
Imecsfalva	" " 4:17 " 3:02
Páva-Zabola	" " 4:34 " 3:19
Kovászna	" " 4:47 " 3:32
Barátos	" " 5:17 " 4:02
Nagy-Borosnyó	" " 5:33 " 4:18
Eresztevény	" " 5:52 " 4:37
Sepsi-Szentgyörgy	" " 6:32 " 5:17
Kilyén	" " 6:42 " 5:27
Uzon	" " 7:00 " 5:45
Kökös	" " 7:13 " 5:58
Prázmár	" " 7:30 " 6:15
Szász-Hermány	" " 7:50 " 6:35
Brassó	érk. reggel 8:08 este 6:53

Brassó	indul reggel 8:30 d. u. 3:10
Szász-Hermány	" " 8:49 " 3:29
Prázmár	" " 9:13 " 3:53
Kökös	" " 9:26 " 4:06
Uzon	" " 9:43 " 4:23
Kilyén	" " 9:58 " 4:38
Sepsi-Szentgyörgy	" " 10:23 " 5:03
Eresztevény	" " 10:51 " 5:31
Nagy-Borosnyó	" " 11:13 " 5:53
Barátos	" " 11:42 " 6:22
Kovászna	" " 12:00 " 6:41
Páva-Zabola	" " 12:13 " 6:53
Imecsfalva	" " 12:28 " 7:08
Kézdi-Vásárhely	érk. délután 12:46 este 7:26

Nyomatott Szabó Albertnél K.-Vásárhely.